

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget

vedtoges med 136 stemmer mod 31.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om ændring af lov om priser og avancer.

(Anden behandling af lovforslaget (nr. 225) findes i tidenden sp. 7513).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Lennart Larson: Da den nugældende pris- og avancelov blev gennemført under VKR-regeringen, var jeg et af de folketingsmedlemmer, der stemte imod. Når jeg også stemmer imod i dag, må det ses som en fastholden af mit synspunkt fra dengang. Jeg ønsker simpelt hen loven ophævet.

Udviklingen siden lovens indførelse har dels bekræftet vore værste anelser fra dengang, dels gjort loven yderligere overflødig. Den stærke konkurrence og mangel på arbejdskraft har sammen med vor indtræden i EF skabt en prisdannelse, der efter min mening i og for sig gør enhver pris- og avancelov overflødig.

Nu vil nogen måske sige: vil det ikke ramme mange danske firmaer, hvis multinationale selskaber, monopoler og prisaftaler frit skal kunne eksistere? Skal man have frihed til at ophæve konkurrencens frihed? Naturligvis skal man ikke det. Den oprindelige monopollov med de ændringer, som udviklingen siden har gjort nødvendige, skal

naturligvis bevares. Ingen i dette folketing vil formentlig gå ind for, at prisaftaler, truste, monopoler og multinationale koncerner frit skal kunne eksistere uden kontrol, uden registrering og uden mulighed for indgreb.

Men pris- og avanceloven skal væk. Den er aldrig blevet overholdt af kommunerne, og det er der så at sige hjemmel til i loven. Men den er heller ikke blevet overholdt af erhvervslivet, ikke i sin fulde udstrækning i hvert fald.

Hvorfor er den så egentlig ikke det? Vi ved alle fra den omtale, der har været i pressen i den senere tid af den stærke lønglidning, der har været i vort samfund i de sidste 3 år, at virksomhederne kun har én mulighed, hvis de skal eksistere, og det er at betale den løn, der skal betales, for at man kan holde sin virksomhed i gang. Der er endog mange strejker, fordi man vil have en større lømandel, end man egentlig har ret til.

Enten må virksomhederne lukke eller engagere den arbejdskraft, de skal have, til prisen.

Såfremt man så holder sin virksomhed i gang og betaler den højere arbejdsløn, har man kun den mulighed at overtræde denne lov, fordi man er nødt til at have sine omkostninger dækket. Havde de pågældende firmaer ikke båret sig ad på den måde gennem de sidste par år, havde de ikke eksisteret i dag. Det er ganske vist ulovligt, men prismyndighederne har simpelt hen ikke kunnet afse mandskab til at kontrollere lovens overholdelse.

Alligevel har den været med til at spænde ben for dansk erhvervsliv, og den har været en klods om benet for dansk handel og produktion. De enkelte virksomheder har måttet spille tid og arbejdskraft på forskellige administrative krumspring for at omgå loven. Dertil kommer, at prismyndighedernes indgreb virker tilfældigt, simpelt hen fordi lovens bestemmelser virker tilfældigt. De enkelte virksomheder, som er faldet i prismyndighedernes net, har haft endnu større besvær end dem, der tilfældigt har undgået det.